

τοῦ Πειραιῶς, δύνανται νὰ τρέψωσιν ὑποκριτὰς καλοὺς καὶ ποιητὰς, οὐχὶ δὲ καὶ δίκαιον ἄνδρα, καὶ αὐτάρκη, καὶ νοῦν ἔχοντα, καὶ μεγαλόψυχον νὰ παραγάγωσι. Καὶ αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι, ὅσαι ἀφορῶσιν ἐργασίαν ἢ ἀπόκτησιν δόξης, εἶν' ἐπόμενον ν' ἀπομαραίνωνται εἰς τὰς ἀδόξους καὶ ταπεινὰς πόλεις· ἢ δ' ἀρετὴ, ὡς ἰσχυρὸν καὶ διαρκές τι φυτὸν, νὰ ριζοῦται εἰς πάντα τόπον, εἰς πᾶσαν καλὴν φύσιν καὶ φιλόπονον ψυχὴν προσηλουμένη. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ἂν φαινώμεθα κατὰ τι ἔλλειπεις ὡς πρὸς τὸ φρόνημα καὶ τὸν τρόπον τοῦ βίου, πρέπει δικαίως ν' ἀποδοθῇ τοῦτο οὐχὶ εἰς τῆς πατρίδος μας τὴν μικρότητα ¹, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς.

Β. Ὁ προτιθέμενος ὅμως νὰ συντάξῃ ἱστορίαν οὐχὶ ἐκ προχείρων καὶ οἰκείων, ἀλλ' ἐξ ἀναγνωσμάτων ξένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ διεσπαρμένων παρ' ἄλλοις, πρέπει τῷ ὄντι ν' ἀνήκῃ πρῶτον καὶ πρὸ πάντων εἰς πόλιν ἐπίσημον καὶ φιλόκαλον καὶ πολυάνθρωπον, ὥστε βιβλίων παντοδαπῶν ἀφθονίαν ἔχων, καὶ ἐξ ἀκοῆς ἀντιλαμβανόμενος καὶ μανθάνων ὅσα διέφυγον τοὺς γράφοντας, διεσώθησαν ὅμως εἰς τὴν μνήμην, καὶ ἀξιοπιστότερα φαίνονται διὰ τοῦτο, νὰ καταστήσῃ τὸ ἔργον του οὐχὶ πολλῶν οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων ἔλλειπεις. Ἡμεῖς δὲ μικρὰν κατοικοῦντες πόλιν, καὶ μένοντες ἐντὸς αὐτῆς ἵνα μὴ γίνῃ μικροτέρα, ὅταν δὲ διατρίβωμεν εἰς Ῥώμην καὶ τὴν Ἰταλίαν καιρὸν μὴ ἔχοντες ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀσχολιῶν καὶ ἐκ τῶν συναναστροφόμε-

1) Ἡ πατρίς του ἦτον ἡ ἐν Βοιωτίᾳ μικρὰ πόλις Χαϊρώνεια.

